

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพในการพัฒนา

3.1 หลักและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ในระยะ 4 ปี พ.ศ.2556-2559 ยึดหลักและแนวคิดการพัฒนาที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวนโยบายและทิศทางการพัฒนาในระดับต่าง ๆ ทั้ง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) แนวนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตและนโยบายนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ที่ได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ตลอดจนภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังคำนึงถึงศักยภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตและปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ให้อยู่ดีมีสุข ควบคู่ไปกับการพัฒนาความสมดุลทุกมิติการพัฒนา เพื่อให้ภูเก็ตเป็นเมืองน่าอยู่ โดยทิศทางการพัฒนาในระดับต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับกรอบแนวคิดในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตที่สำคัญ มีดังนี้

3.1.1 นโยบายและทิศทางการพัฒนาประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) มีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 – 10 โดยยังคงยึดหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” รวมทั้ง “สร้างสมดุลการพัฒนา” ในทุกมิติ

ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน การพัฒนาและบริหารประเทศเป็นไปในทางสายกลาง มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง โดยมีการวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” และใช้หลัก “ความพอประมาณ” ให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติ มีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอ การขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทุกขั้นตอนต้องใช้ “ความรอบรู้” รวมทั้งการเสริมสร้างศีลธรรมและสำนึกใน “คุณธรรม” จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และดำเนินชีวิตด้วย “ความเพียร” อันจะเป็นภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับครอบครัวชุมชน สังคม และประเทศชาติ

วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

1. สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม
2. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง
3. พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
4. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
2. เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจสติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
3. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืนมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

1. ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน
2. คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรมและสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
3. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40
4. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ตัวชี้วัด

1. ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

2. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

3. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวมอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

4. คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศและสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

ทั้งนี้ สามารถสรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสามารถนำมาพิจารณาประกอบการทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

ประกอบด้วยกรอบแนวทางการพัฒนาที่สำคัญๆ ดังนี้

1.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น

1.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

1.3 การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง

1.4 การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคมนิสัยสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

ประกอบด้วยกรอบแนวทางการพัฒนาที่สำคัญๆ ดังนี้

2.1 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการ

เรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ ปลุกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรมซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาค้นคว้าการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย

2.2 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ

2.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัยควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์

2.4 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนานคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม

3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

ประกอบด้วยกรอบแนวทางการพัฒนาที่สำคัญๆ ดังนี้

3.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน มุ่งรักษาป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร

3.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนสนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่

3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า เกษตร อาหาร และพลังงาน

3.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด

3.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้นส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน

3.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ประกอบด้วยกรอบแนวทางการพัฒนาที่สำคัญๆ ดังนี้

4.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและผลักดันให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขัน

4.2 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชน

4.3 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียมและเป็นธรรม มุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจพัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

4.4 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์ เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงินโลก

5. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

ประกอบด้วยกรอบแนวทางการพัฒนาที่สำคัญๆ ดังนี้

5.1 การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่าง ๆ มุ่งพัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล

5.2 การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาคมุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว

5.3 การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกย่องทักษะฝีมือแรงงาน

5.4 การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิตป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

5.5 การเสริมสร้างความร่วมมือที่กระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

5.6 การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

5.7 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ประกอบด้วยกรอบแนวทางการพัฒนาที่สำคัญๆ ดังนี้

6.1 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ

6.2 การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

6.3 การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6.4 การเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม

6.5 การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน

6.6 การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน

6.7 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ

3.1.2 นโยบายบริหารราชการแผ่นดิน

รัฐบาลของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้จัดให้มีการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555-2558 เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการนำนโยบายได้มาสู่การปฏิบัติ สามารถสรุปสาระสำคัญของแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555-2558 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่น่าจะนำมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้ ดังนี้

๑. นโยบายเศรษฐกิจ

๑.๑ นโยบายสร้างรายได้

๑.๑.๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวจากทั้งภายนอกและภายในประเทศ จัดให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งหลักประกันความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในภาวะปกติและภาวะวิกฤต รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เชิงวัฒนธรรม เชิงสุขภาพและสปา

๑.๑.๒ ขยายบทบาทให้ธุรกิจการเกษตรและอาหารซึ่งเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงานในประเทศมาเป็นเวลานานให้ก้าวข้ามไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าอาหารคุณภาพสูง เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคที่มีฐานะและรสนิยมเฉพาะตัว

๑.๑.๓ ยกระดับความสามารถในการแข่งขันและขยายช่องทางการตลาดของธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจบริการในประเทศ และธุรกิจวิสาหกิจชุมชนให้เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณค่าและคุณภาพสูงซึ่งจะต้องสร้างคนที่มีฐานความรู้ ความชำนาญ และความคิดสร้างสรรค์

๑.๑.๔ ดึงดูดการลงทุนเข้าสู่ประเทศในสาขาที่เป็นการผลิตสินค้าและบริการที่มีพื้นฐานทางเทคโนโลยี มีมูลค่าสูง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่คนไทย รวมถึงการลงทุนในการสร้างเมืองใหม่ในพื้นที่ที่เหมาะสม และโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะ โดยปรับปรุงกฎ ระเบียบ และสภาวะแวดล้อมของการลงทุนให้เอื้ออำนวยและดึงดูดนักลงทุน

๑.๑.๕ เสริมสร้างกระบวนการสร้างอาชีพ สร้างงานที่มีคุณภาพและมีรายได้สูงให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นระบบ ในทุกระดับชั้นความรู้ และส่งเสริมให้เกิดความรู้ ความชำนาญ และความคิดสร้างสรรค์

๑.๑.๖ ส่งเสริมการขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน และการเงิน ภายใต้ประโยชน์ร่วมกันของกรอบความร่วมมือและข้อตกลงทางการค้าหลายฝ่าย โดยจัดมาตรการเตรียมพร้อมและให้ธุรกิจและประชาชนไทยสามารถปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสใหม่และมีความพร้อมรองรับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นในทุกภาคส่วน

๑.๒ นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

๑.๒.๑ ภาคเกษตร

๑) เพิ่มศักยภาพกระบวนการผลิตด้านปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศและการส่งออก เพิ่มสมรรถนะการควบคุม ป้องกัน วินิจฉัย และบำบัดโรค การติดต่อระหว่างสัตว์สู่คน การพัฒนาเทคโนโลยีด้านชีวภัณฑ์สัตว์ และการตรวจสอบคุณภาพ

๒) พัฒนาการประมง ทั้งในการเพาะเลี้ยงและในแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยการฟื้นฟูทรัพยากรประมงและจัดระเบียบการทำประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพการผลิตตามธรรมชาติ ขยายพื้นที่อนุรักษ์เพื่อการประมงทะเลพื้นบ้าน ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓) เสริมสร้างฐานรากของครัวเรือนเกษตรกรให้เข้มแข็งโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูก ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาระบบการผลิตที่เป็นขั้นตอน โดยมีการวางแผนการผลิตและการจำหน่ายล่วงหน้าที่เหมาะสม และประสานโครงสร้างพื้นฐานของทางราชการและเอกชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างกระบวนการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีและภูมิปัญญาชาวบ้าน

๔) ส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ ดำเนินการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและสร้างความมั่นคงทางอาหารเพื่อเผชิญกับวิกฤตอาหารโลก สร้างความสมดุลระหว่างพืชอาหารและพืชพลังงาน ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์และเกษตรทางเลือก

๑.๒.๒ ภาคอุตสาหกรรม

๑) ยกระดับภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ใช้ปัญญา ใช้เทคโนโลยี และใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทดแทนอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก โดยส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมจากวัฒนธรรมของชาติเพื่อนำรายได้เข้าประเทศ เช่น อุตสาหกรรมถ่ายทำภาพยนตร์ อุตสาหกรรมอาหารไทย อุตสาหกรรมการศึกษาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมการออกแบบ เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าและยกระดับสินค้าให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล และมีโอกาสในการขยายตลาดเช่น สินค้าเกษตรอินทรีย์ อาหารฮาลาล เป็นต้น เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร

๑.๒.๓ ภาคการท่องเที่ยว การบริการ และการกีฬา

๑) การพัฒนาการท่องเที่ยว

๑.๑) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและเร่งรัดการปรับปรุงมาตรฐานในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัย และสุขอนามัย โดยคำนึงถึงการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ

๑.๒) พัฒนา บุรณะ และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน

๑.๓) ยกระดับและรักษามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้การประกอบการและดำเนินธุรกิจเป็นไปตามมาตรฐานสากลรวมทั้งพัฒนามาตรฐานบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ตลอดจนปรับปรุงการบริการภาครัฐเพื่อให้สามารถดึงดูดและรองรับตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔) ส่งเสริม สนับสนุนตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ โดยใช้กลยุทธ์การตลาดเชิงรุกในกลุ่มต่าง ๆ ทั้งระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกศูนย์กลางการประชุมและแสดงสินค้าระหว่างประเทศ และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

๑.๕) พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวของไทยให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

๒) การพัฒนาภาคบริการ

๒.๑) เร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการด้านบริการให้มีองค์ความรู้ เสริมสร้างนวัตกรรมและทักษะทั้งด้านภาษา มาตรฐานการบริการ และการจัดการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ ความตกลงระหว่างประเทศด้านการค้าบริการ การเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน มาตรฐานธุรกิจและการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมรับการขยายตัวของธุรกิจ

๒.๒) พัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการผลิตและการตลาดสู่ระดับภูมิภาค โดยเพิ่มความหลากหลาย มูลค่า ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นแหล่งสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศและรายได้ท้องถิ่น เช่น การท่องเที่ยว ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจการประชุมและแสดงสินค้าการศึกษานานาชาติ การก่อสร้าง ธุรกิจภาพยนตร์ ธุรกิจออกแบบแฟชั่น ธุรกิจอัญมณีการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ

๓) การพัฒนากีฬา

๓.๑) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาระดับภูมิภาคและของโลก จัดให้มีการแข่งขัน กีฬาและกีฬาคอนทิเนนตลระดับโลกที่สำคัญ ๆ ตลอดจนการประชุมเกี่ยวกับกีฬาระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวโดยความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายเป็น “ทีมไทยแลนด์”

๓.๒) จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย และจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาประจำศูนย์และสนามกีฬา

๓.๓) จัดให้มีทุนการศึกษาและทุนสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถและมีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้มีความสามารถสูงด้านกีฬาในระดับนานาชาติ ให้สามารถพัฒนาเป็นนักกีฬามืออาชีพที่สร้างชื่อเสียงและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนของประเทศ

๓.๔) พัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง เพื่อพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพไปสู่กีฬาอาชีพ พร้อมไปกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากล

๑.๒.๔ การตลาด การค้า และการลงทุน

๑) ส่งเสริมนโยบายการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมเพื่อป้องกันการผูกขาดตัดตอน ส่งเสริมและพัฒนabatบาทขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งภาครัฐและเอกชน

๒) ปรับปรุงมาตรการการส่งเสริมการลงทุนให้ครอบคลุมการให้สิทธิประโยชน์แก่ธุรกิจภายในภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวการกีฬา และบริการ โดยเน้นกิจการที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และมีส่วนรับผิดชอบต่อสังคม

๓) พัฒนาสินค้าและบริการที่สร้างโอกาสใหม่ในการหารายได้ การผลิตสินค้าและบริการอันเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคในตลาดโลกซึ่งพัฒนาจากแนวคิดระบบเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ใช้นวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๓ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ

๑.๓.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบประปา และระบบไฟฟ้าให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงเพียงพอ รวมทั้งส่งเสริมการประหยัดพลังงานและลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมทั้งสร้างโอกาสการกระจายรายได้ กระจายเศรษฐกิจ และกระจายการลงทุนสู่ชนบท รวมทั้งกำกับดูแลอัตราค่าบริการที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่และกลุ่มผู้ได้รับประโยชน์และการคุ้มครองผู้บริโภค

๑.๓.๒ ขยายการให้บริการน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคให้ครอบคลุมประชาชนในทุกพื้นที่ และสร้างการเข้าถึงบริการน้ำสะอาดอย่างเท่าเทียมกันทั่วประเทศเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑.๓.๓ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เพื่อเชื่อมโยงกับฐานการผลิตและฐานการส่งออกของประเทศ รวมทั้งเร่งปรับโครงสร้างการบริหารจัดการระบบรางของประเทศให้มีประสิทธิภาพในระยะยาว

๑.๔ นโยบายพลังงาน

๑.๔.๑ สร้างเสริมความมั่นคงทางพลังงาน โดยแสวงหาและพัฒนาแหล่งพลังงานและระบบไฟฟ้าจากทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งให้มีการกระจายแหล่งและประเภทพลังงานให้มีความหลากหลาย เหมาะสม และยั่งยืน

๑.๔.๒ ส่งเสริมและผลักดันการอนุรักษ์พลังงานอย่างเต็มรูปแบบ โดยลดระดับการใช้พลังงานต่อผลผลิตต่อร้อยละ ๒๕ ภายใน ๒๐ ปี และมีการพัฒนาอย่างครบวงจร ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์และอาคาร

สถานที่ที่มีประสิทธิภาพสูง ส่งเสริมกลไกการพัฒนาพลังงานที่สะอาดเพื่อลดก๊าซเรือนกระจกและแก้ปัญหาภาวะโลกร้อนสร้างจิตสำนึกของผู้บริโภคในการใช้พลังงานอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพให้เป็นระบบจริงจังและต่อเนื่องทั้งภาคการผลิต ภาคการขนส่ง และภาคครัวเรือน

๑.๕ นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๕.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยเร่งรัดพัฒนาโครงข่ายสื่อสารความเร็วสูงให้ครอบคลุม ทัวถึง เพียงพอ มีคุณภาพด้วยราคาที่เหมาะสม และการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศไปสู่สังคมแห่งความรู้ ภูมิปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างสังคมเมืองและชนบท

๑.๕.๒ ส่งเสริมการเข้าถึงการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสาธารณะที่มีการใช้งานตามความเหมาะสมโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ผลักดันให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ใช้กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะจัดให้มีบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตามมาตรฐานการให้บริการในพื้นที่สาธารณะ สถานที่ราชการ และสถานศึกษาที่กำหนดโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรือกำหนดเป็นเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการจัดให้บริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

๑.๕.๓ ส่งเสริมการใช้คลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรของชาติให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ อีกทั้งดำรงรักษาไว้ซึ่งสิทธิอันพึงได้ของประเทศในการใช้เทคโนโลยีด้านการสื่อสารโทรคมนาคมเหนือพื้นผิวโลก

๑.๕.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง และจัดให้มีกลไกสนับสนุนแหล่งทุนสำหรับผู้ประกอบการเทคโนโลยีสารสนเทศขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภูมิภาค

๒. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

๒.๑ นโยบายการศึกษา

๒.๑.๑ เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการปฏิรูประบบความรู้ของสังคมไทย อันประกอบด้วยยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล จัดให้มีโครงการตำราแห่งชาติที่บรรจุความรู้ที่ก้าวหน้าและได้มาตรฐานทั้งความรู้ที่เป็นสากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการอ่าน พร้อมทั้งส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น เพิ่มผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาทุกระดับชั้นโดยวัดผลจากการผ่านการทดสอบมาตรฐานในระดับชาติและนานาชาติ จัดให้มีครูตีเพียงพอในทุกห้องเรียน พัฒนาระบบการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรมมุ่งการสร้างจริยธรรมในระดับปัจเจก ปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหารการศึกษาโดยการกระจายอำนาจสู่พื้นที่ให้เสร็จสมบูรณ์โดยเริ่มจากพื้นที่ที่มีความพร้อม

๒.๑.๒ สร้างโอกาสทางการศึกษา กระจายโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทย โดยคำนึงถึงการสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชากรทุกกลุ่ม ซึ่งรวมถึงผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้บกพร่องทางกายและการเรียนรู้ รวมทั้งชนกลุ่มน้อย สนับสนุนการจัดการศึกษาตามวัยและพัฒนาการอย่างมีคุณภาพตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒.๑.๓ จัดการศึกษาขั้นอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยกระบวนกรสร้างประสบการณ์ระหว่างเรียนอย่างเหมาะสม และสนับสนุนการสร้างรายได้

ระหว่างเรียน และสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานได้ทันทีโดยความร่วมมือระหว่างแหล่งงานกับสถานศึกษา ส่งเสริมให้มีศูนย์อบรมอาชีวศึกษาเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนสามารถเรียนรู้หาประสบการณ์ก่อนไปประกอบอาชีพ

๒.๑.๔ เร่งพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาชาติ โดยใช้เป็นเครื่องมือในการเร่งยกระดับคุณภาพและการกระจายโอกาสทางการศึกษา จัดให้มีระบบการเรียนแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติเพื่อเป็นกลไกในการเปลี่ยนกระบวนทัศน์การเรียนรู้ให้เป็นแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

๒.๑.๕ เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาในการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ สอดคล้องตามความต้องการของภาคการผลิตและบริการ

๒.๒ นโยบายแรงงาน

๒.๒.๑ ส่งเสริมให้ผู้ต้องการมีงานทำในระบบสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตำแหน่งงานว่างของสถานประกอบการได้โดยสะดวก ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้สถานประกอบการสามารถรับทราบข้อมูลของผู้ต้องการมีงานทำได้ทุกระดับความต้องการ

๒.๒.๒ ให้การคุ้มครองแรงงานตามกฎหมาย โดยให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน และดูแลหลักประกันความมั่นคงในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน

๒.๒.๓ เร่งยกระดับแรงงานไร้ฝีมือให้เป็นแรงงานกึ่งฝีมือและแรงงานกึ่งฝีมือให้เป็นแรงงานมีฝีมือ โดยภาครัฐจะทำ งานร่วมกับภาคเอกชนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานมีฝีมือทั้งระบบ

๒.๓ นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๒.๓.๑ ลงทุนด้านบริการสุขภาพ โดยการพัฒนาคุณภาพการให้บริการสุขภาพทั้งระบบอย่างมีบูรณาการเชื่อมโยงในทุกกระดับ จัดให้มีระบบสารสนเทศทางสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ และเร่งผลิตบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขให้เพียงพอกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นตามข้อเท็จจริงในปัจจุบัน เพิ่มขีดความสามารถของโรงพยาบาลระดับต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนให้โรงพยาบาลในระดับต่าง ๆ มีเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์และห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ทันสมัย รวมทั้งพัฒนาสถานบริการปฐมภูมิในเขตเมืองและชนบทที่สมบูรณ์แบบทั่วประเทศ

๒.๓.๒ จัดให้มีมาตรการสร้างสุขภาพโดยมีเป้าหมายเพื่อลดอัตราป่วย ตาย และผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง และโรคมะเร็ง อย่างมีบูรณาการและครบวงจร ตั้งแต่การมีนโยบายสาธารณสุขที่เอื้อต่อการลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพ จัดให้มีการสื่อสารสาธารณะของรัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ให้ความรู้ป้องกันโรคเพื่อการดูแลสุขภาพของตนเองของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การให้บริการเชิงรุก

๒.๓.๓ พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขทุกคนให้เป็นนักจัดการสุขภาพชุมชน ขยายความครอบคลุมไปถึงกลุ่มผู้ด้อยโอกาสสนับสนุนอุปกรณ์พื้นฐานที่จำเป็นเพื่อให้สามารถเป็นกำลังสำคัญในการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน พัฒนาแกนนำสุขภาพครอบครัวและการสาธารณสุขมูลฐาน ที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพและจัดการปัญหาสุขภาพของตนเองได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

๒.๓.๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตั้งแต่ในช่วงตั้งครรภ์ วัยเด็ก วัยเจริญพันธุ์ วัยบรรลุนิติภาวะ วัยชรา และผู้พิการ สนับสนุนโครงการส่งเสริมชาววัยปัญญาของเด็ก และให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน เผยแพร่ให้ความรู้และดูแลป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและการ

ตั้งครุฑที่ไม้พืงประสงค์ และลดความรุนแรงต่อเด็กและสตรี สนับสนุนโครงการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุและผู้พิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งให้มีระบบการฟื้นฟูสุขภาพในชุมชน จัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพผ่านสื่อแขนงต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

๒.๓.๕ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและพละการที่มีที่ สร้างนิสัยความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นมั่วสุ่มกับอบายมุขและยาเสพติด

๒.๔ นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๒.๔.๑ เร่งดำเนินการให้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมมีบทบาทนำในการร่วมเทิดทูนสถาบันหลักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และร่วมสร้างประเทศไทยให้เป็นประเทศที่อยู่สบาย โดยน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานให้แก่รัฐบาลในการบริหารราชการแผ่นดินด้วยการทำงานตั้งใจให้ประเทศเป็นที่อยู่ที่ยั่งยืนในโลกที่มีความวุ่นวาย

๒.๔.๒ อนุรักษ์ คุ้มครอง และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ ส่งเสริมการปรับปรุงองค์กรและกลไกที่รับผิดชอบด้านศาสนาเพื่อการบริหารจัดการ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา มีความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมความเข้าใจอันดีและสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนาเพื่อนำหลักธรรมของศาสนาไปใช้ในการส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนใช้หลักธรรมในการดำรงชีวิตมากขึ้น

๒.๔.๓ อนุรักษ์ ทำนุบำรุง และบูรณปฏิสังขรณ์แหล่งศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่เป็นเอกลักษณ์และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์รวมถึงอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปะการแสดง ทั้งที่เป็นมรดกของชาติและการแสดงพื้นบ้านให้เป็นมรดกไทยมรดกโลกของคนรุ่นต่อไป

๒.๔.๔ สร้างสรรค์อารยธรรมที่ดำรงวิถีชีวิตและสังคมคุณภาพ ดังนี้

๑) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างยุคสมัยอย่างต่อเนื่องโดยให้ความสำคัญต่อบุคลากรทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ทุกแขนง ทุกสาขาอาชีพให้ได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดีเพื่อเป็นแม่พิมพ์ในการถ่ายทอดภูมิปัญญาองค์ความรู้ รวมถึงเป็นทูตวัฒนธรรม และเป็นแบบอย่างและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่อนุชนรุ่นต่อไป

๒) ส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับอารยประเทศและประชาคมอาเซียน ร้อยเรียงเรื่องราวผ่านการสื่อสารรูปแบบใหม่และเทคโนโลยีทันสมัย ผลิตสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ สื่อเคลื่อนไหว สารคดีและภาพยนตร์ รวมทั้งเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารอินเทอร์เน็ต

๒.๔.๕ นำทุนทางวัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยนำวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างผลิตภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดคุณค่าทางสังคม และนำมาซึ่งรายได้สู่ชุมชน

๒.๔.๖ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการนันทนาการเพื่อส่งเสริมให้วัยรุ่นไทยเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีคุณธรรมเอื้ออาทรต่อผู้อื่น และเกิดการเรียนรู้ศิลปะอย่างสร้างสรรค์ เข้าใจถึงคุณค่า ช่างซึ่งในความสุนทรีย์ของศิลปะ

๒.๔.๗ ขยายบทบาทและสร้างเครือข่ายความร่วมมือของสภาวัฒนธรรมทุกจังหวัดกับภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเพื่อขยายบทบาทสภาวัฒนธรรมทุกจังหวัดให้เป็นกลไกเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งวิถีชีวิตและสื่อทุกประเภทที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน

๒.๕ นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

๒.๕.๑ ส่งเสริมการพัฒนาให้ครอบครัวและสังคมไทยมีความมั่นคงอบอุ่น โดยเพิ่มสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายครอบครัว รวมทั้งพัฒนาความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้แก่พ่อแม่และผู้ปกครองรู้จักใช้ประโยชน์อย่างรู้เท่าทันเพื่อลดช่องว่างระหว่างสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งสนับสนุนบทบาทของคณะสงฆ์และผู้นำทางศาสนาให้สามารถเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของประชาชนในแต่ละชุมชนเพื่อเชื่อมประสานระหว่างบ้าน ศาสนา โรงเรียน

นอกจากนี้ จะส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น โดยประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัว และส่งเสริมให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

๒.๕.๒ สร้างหลักประกันความมั่นคงในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ ด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิมนุษยชนในทุกรูปแบบ

๒.๕.๓ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ด้วยการพัฒนาเด็กตั้งแต่อายุในครรภ์มารดา เด็กแรกเกิด เด็กก่อนวัยเรียน และเยาวชนทุกช่วงวัยให้มีความรู้คู่จริยธรรม ให้ความสำคัญในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในช่วง ๖ เดือนแรก สนับสนุนให้มีศูนย์เลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนที่มีคุณภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมจิตอาสาเพื่อสังคมควบคู่กับการเรียนรู้จากกิจกรรม ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อสร้างความฉลาดทางปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ให้กับเด็กและเยาวชนของชาติ

๒.๕.๔ สนับสนุนบทบาทของสตรีไทยในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเสมอภาค ด้วยการปกป้องสิทธิของสตรี ปรับปรุงกฎหมายที่คุ้มครองสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัว และตั้งศักยภาพของสตรีให้มีส่วนร่วมพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาและสาธารณสุขแก่สตรีทั้งในเมืองและชนบทเพื่อให้มีความรู้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีรายได้ มีหลักประกันในการดำรงชีวิต พัฒนาศักยภาพของศูนย์พึ่งได้เพื่อช่วยเหลือเด็กและผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาบทบาทสตรีไทยให้เท่าทันโลกยุคใหม่

๒.๕.๕ เสริมสร้างให้ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะต่าง ๆ สำหรับรองรับผู้สูงอายุและคนพิการ พัฒนาบริการสุขภาพอนามัย ให้การสงเคราะห์ จัดการศึกษา จัดสวัสดิการ รวมถึงหาอาชีพให้แก่ผู้ด้อยโอกาสผู้พิการหรือทุพพลภาพ และสนับสนุนให้ผู้สูงอายุร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนสังคมภายใต้หลักคิดที่ว่า ผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์สูงสมควรให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมือง

๒.๕.๖ ลดอุบัติเหตุและความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจรให้เหลือน้อยที่สุด ส่งเสริมการเรียนรู้การเดินทางและการใช้การขนส่งอย่างปลอดภัย และถือเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ต้องดำเนินการอย่างเข้มข้นในทุกพื้นที่ของประเทศ

๓. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยเร่งให้มีการปลูกป่าเพิ่มขึ้นควบคู่ไปกับการป้องกันการลักลอบบุกรุกทำลายป่าไม้และสัตว์ป่า ส่งเสริมการบริหารจัดการป่าแบบกลุ่มป่าชุมชน อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า สนับสนุนการจัดการอย่างมีส่วนร่วม และให้คนกับป่าอยู่ร่วมกันในลักษณะที่ทำให้คนมีภารกิจดูแลป่าให้มีความยั่งยืน

๓.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยการฟื้นฟูทะเลไทย จัดสร้างและขยายปะการังเทียมและหญ้าทะเลโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ปรับปรุงการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเล อุทยานแห่งชาติทางทะเลบนฐานนิเวศอย่างมีส่วนร่วม

๓.๓ ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ โดยการปรับปรุงกฎหมายสิ่งแวดล้อม การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม การประเมินผลกระทบทางสุขภาพ และเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน ส่งเสริมการใช้หลักการบุคคลที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย และหลักการการตอบแทนคุณค่าระบบนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม

๓.๔ ส่งเสริมและสร้างความตระหนักและจิตสำนึกทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินกิจกรรม และการปรับพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสำคัญแก่ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน

๓.๕ ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ โดยการจัดให้มีการบริหารจัดการน้ำในระดับประเทศทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินอย่างมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงศักยภาพของกลุ่มน้ำ จัดหาและจัดสรรน้ำให้เพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้วยการบูรณาการระบบน้ำในประเทศทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ สนับสนุนเกษตรกรทำแหล่งน้ำในไร่นาพร้อมการผันน้ำจากกลุ่มน้ำอื่น ๆ และการจัดสร้างระบบโครงข่ายน้ำอย่างมีประสิทธิภาพทั่วถึงตามศักยภาพของพื้นที่ เพื่อสนองความต้องการของภาคเศรษฐกิจและการอุปโภคบริโภค

๓.๖ สร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ โดยการพัฒนาองค์ความรู้และระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มขีดความสามารถในการพยากรณ์และคาดการณ์ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในระดับประเทศและระดับพื้นที่ จัดทำ ยุทธศาสตร์รองรับภัยพิบัติระยะยาว ส่งเสริมและเร่งรัดการเตือนภัยและการเตรียมความพร้อมในการรับมือความแปรปรวนในปัจจุบัน เพื่อให้เป็นฐานกับการรับมือความเปลี่ยนแปลงในระยะยาว ป้องกันภัยพิบัติโดยเฉพาะน้ำท่วม สึนามิ แผ่นดินไหวและดินถล่ม สร้างกลไกส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลระดับชุมชน ท้องถิ่น เพิ่มขีดความสามารถในระดับชุมชนให้เข้มแข็งพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติต่าง ๆ

๓.๗ พัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่ชุมชน ท้องถิ่นส่งเสริมการทำวิจัยร่วมกับต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยให้เกิดการใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างประหยัดและช่วยลดมลพิษ จัดหาบุคลากรทางวิทยาศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาเครือข่ายนักวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัยและภาคอื่น ๆ สนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร รวมทั้งการฟื้นฟูดินและการป้องกันการชะล้างทำลายดิน ดำเนินการศึกษาลำรวจและกำหนดยุทธศาสตร์การใช้ทรัพยากรธรณีอย่างยั่งยืน

๔. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

๔.๑ เร่งพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ โดยพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ให้ประชาชนได้ใช้ในชีวิตประจำวันให้ทัดเทียมกับพัฒนาการในระดับนานาชาติ จัดให้มีแหล่งความรู้สาธารณะเพิ่มขึ้น

๔.๒ สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสถาบันการศึกษาชั้นสูงให้เกิดการวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การพัฒนามิติปัญญาท้องถิ่น ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคการบริการโดยเฉพาะในสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูงและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ เช่น สาขาความหลากหลายทางชีวภาพ

๔.๓ ส่งเสริมการใช้ข้อมูลเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การวางแผนการผลิตด้านการเกษตร การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ ยกระดับคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๕. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕.๑ ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

๕.๑.๑ พัฒนาระบบราชการอย่างต่อเนื่อง เน้นการบริหารเชิงกลยุทธ์ในระดับชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งผลสัมฤทธิ์ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้บทบาทและภารกิจของหน่วยงานภาครัฐมีความกระชับ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งการดูแลพื้นที่การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ปกติ และการปฏิบัติราชการตามระเบียบวาระงานพิเศษพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และเกิดประโยชน์สูงสุดกับการบริการประชาชน โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

๕.๑.๒ เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ยกระดับสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐพัฒนาและส่งเสริมรูปแบบโครงสร้าง และระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูง และปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์บริการครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการที่หลากหลายขึ้น และการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วมและระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ

๕.๑.๓ พัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่สามารถประเมินผลงานได้ด้วยระบบคุณธรรม และให้หลักประกันความมั่นคงบนพื้นฐานของความรู้ความสามารถและผลงานสาธารณะตลอดจนปรับปรุงพัฒนาทัศนคติ วิธีคิด และวิธีปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชน

๕.๑.๔ พัฒนาสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ โดยจะเน้นการพัฒนาข้าราชการในตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระบบราชการ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ดีขึ้น โดยเฉพาะข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับต้นซึ่งจะปรับค่าตอบแทนให้อยู่ในระดับที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิตดูแลครอบครัว

๕.๑.๕ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจังเพื่อให้ข้าราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชน รวมทั้งบุคลากรขององค์กรอิสระต่อสาธารณชน และเปิดโอกาสให้สาธารณชนร่วมตรวจสอบบุคลากรของภาครัฐเพิ่มขึ้น พัฒนาและนำมาตรการทางสังคมมาใช้ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๕.๑.๖ สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถให้บริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามความคาดหวัง รวมทั้งส่งเสริมให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลาย ๆ แห่งร่วมกันจัดบริการสาธารณะบางอย่าง โดยคำนึงถึงความจำเป็นและ ความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น

๕.๑.๗ พัฒนาระบบราชการให้เป็นระบบที่โปร่งใสขึ้นโดยการวางระบบการตรวจสอบและประเมินผล สัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมความคุ้มค่า พัฒนาระบบการติดตาม เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้างตลอดจนการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินให้เกิดความสุจริตและมีประสิทธิภาพ

๕.๑.๘ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม กำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น โดยอาศัยเทคโนโลยี สารสนเทศ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่บรรลุตามเป้าหมาย รวมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมเสนอความเห็น ปัญหา และแนวทางแก้ไขและมีส่วนร่วมใน กระบวนการตัดสินใจ

๕.๑.๙ ส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในภาคเอกชนโดยเฉพาะระบบการตรวจสอบกิจการที่ โปร่งใส และสนับสนุนให้ภาคเอกชนยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อลูกค้า ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุก ฝ่าย รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สังคม โดยการคุ้มครอง ผู้บริโภคเพื่อสร้างความเป็นธรรม ตลอดจนป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๕.๒ กฎหมายและการยุติธรรม

๕.๒.๑ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมด้วยมาตรการเชิงรุก ให้เข้าถึง ความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ทั้งการช่วยเหลือด้านกฎหมาย ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อการคุ้มครอง ช่วยเหลือคนจนและคนด้อยโอกาสการคุ้มครองดูแลรักษาสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๕.๒.๒ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเชิงรุกโดยประชาชนมีส่วนร่วม จัดให้มีกลไกการบริหาร จัดการแบบครบวงจร วิเคราะห์แนวโน้มของอาชญากรรมล่วงหน้า เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยมาใช้ในการ ควบคุมอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นพลังแผ่นดินใน การป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสนับสนุนในการจัด ให้มีช่องทางการเข้าถึงและรับข้อมูลสารสนเทศซึ่งรวมถึงกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการ โทรคมนาคม และกิจการวิทยุโทรคมนาคม

๕.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการ สื่อสารมวลชน และสื่อสาธารณะ ทุกประเภทได้อย่างกว้างขวางรวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม

๕.๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนากิจการสื่อสารมวลชนทั้งทางด้านเทคโนโลยี เครือข่าย และปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการทำหน้าที่เพื่อให้สอดคล้องกับวิวัฒนาการสมัยใหม่ และส่งเสริมให้ สื่อมวลชนร่วมเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศโดยเพิ่มรายการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนด้าน ต่าง ๆ เช่น การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม คุณธรรม นวัตกรรม การเตือนภัยกรณีภัยพิบัติต่าง ๆ หรืออื่นใดที่ เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยประสานความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๕.๓.๒ ส่งเสริมให้สื่อสารมวลชนทุกประเภทมีอิสระและเสรีภาพในการเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างมี ความรับผิดชอบต่อสังคมและตระหนักต่อจรรยาบรรณของสถาบันสื่อสารมวลชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการสร้าง ดุลยภาพของข่าวสาร

3.1.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดภูเก็ต (Vision)

“ภูเก็ตเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน”

- พันธกิจ (Mission)

1. เร่งส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากลส่งเสริมการค้าการลงทุนด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดควบคู่ขนานไปกับภาคเกษตรกรรม
2. สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวภูเก็ตพัฒนาคุณภาพชีวิตและมาตรฐานการให้บริการสุขภาพสู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการพัฒนากระบวนการเฝ้าระวังควบคุมโรคและภัยทางสุขภาพ
3. กำหนดทิศทางการท่องเที่ยวภูเก็ตสู่การแข่งขันระดับโลก
4. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภูเก็ต
5. ส่งเสริมและสร้างระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว
6. สนับสนุนเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันปัญหาจากการท่องเที่ยว
7. ปรับรูปแบบการบริหารให้มีสมรรถนะรองรับการท่องเที่ยวสู่มาตรฐาน
8. ปรับเปลี่ยนทัศนคติ วัฒนธรรมองค์กรให้สอดคล้องกับการทำงานสู่มาตรฐานสากล
9. พัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงในการแข่งขัน

- เป้าประสงค์รวม (Objectives)

1. จำนวนผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
2. นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ
3. ประชาชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
4. มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
5. องค์กรด้านบริการท่องเที่ยวมีคุณภาพการบริการสูงขึ้น

3.1.4 นโยบายการพัฒนาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต (นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์) ได้กำหนดนโยบาย การพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ซึ่งได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2555 โดยแบ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อเป็น 8 ด้านหลัก เพื่อพัฒนาให้จังหวัดภูเก็ตเป็น “เมืองน่าอยู่ คู่คุณธรรม” ดังต่อไปนี้

1. นโยบายด้านการบริหาร การเมือง การปกครองส่วนท้องถิ่น

1.1 ด้านการเมือง

- 1) ส่งเสริมการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 2) สนับสนุนการรู้จักสามัคคี และปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ
- 3) สนับสนุนให้ภาคประชาชนมีความเข้าใจในด้านการเมืองการปกครอง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน

1.2 ด้านการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

- 1) บริหารตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยยึดหลักประชาชนเป็นศูนย์กลาง ด้วยการ
 - 1.1) จัดโครงการ “อบจ.สัญจร” ในทุกอำเภอเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ให้บริการที่ทั่วเพื่อพี่น้องประชาชน
 - 1.2) ให้ประชาคมต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
 - 1.3) ให้ตัวแทนประชาคมท้องถิ่นร่วมการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้าง
 - 1.4) ให้มีการถ่ายทอดสดการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 2) พัฒนา “ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์” เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อเป็นองค์การที่ประสานงานกับทุกหน่วยงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
- 3) พัฒนาการรับแจ้งเหตุ ซึ่งนักท่องเที่ยวและประชาชนได้รับอุบัติเหตุ เพื่อให้การช่วยเหลือได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
- 4) สนับสนุนบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ให้ได้พัฒนาความรู้ความสามารถ และจิตสำนึกในการบริการประชาชน
- 5) บริหารจัดการให้มีอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และการบริการสาธารณะ
- 6) สร้างขวัญกำลังใจแก่ข้าราชการ พนักงานลูกจ้างทุกระดับ ดูแลค่าตอบแทน จัดสวัสดิการบ้านพักตามหลักคุณธรรม จัดสรรทุนการศึกษาต่อเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้า และพัฒนาศักยภาพเพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน

1.3 ด้านการปกครองท้องถิ่น

- 1) ส่งเสริมสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อขับเคลื่อนองค์กรชุมชน
- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น กลุ่มองค์กรต่างๆ
- 3) ประสานการจัดทำแผนพัฒนาตั้งแต่ระดับชุมชน ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่กระบวนการจัดทำแผนให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชน และให้ก้าวทันต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 4) ให้การสนับสนุนด้านเทคนิค วิชาการ เครื่องจักรกล เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนบุคลากรแก่หน่วยงานราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- 5) เพิ่มศักยภาพ “ศูนย์เครือข่ายการมีส่วนร่วมพัฒนาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่น (Clinic Center)” โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการภาครัฐ ภาคเอกชน เข้าร่วมบูรณาการภารกิจร่วมกัน

2. นโยบายการสาธารณสุข

2.1 การสร้างเสริมสุขภาพ

- 1) สร้างสวนสาธารณะ ลานกีฬาใกล้บ้าน
- 2) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกาย โดยจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย เช่น โครงการ 1 แอโรบิก 1 ตำบล โครงการอบรมเทคนิคเต้าต่อชินซี ฯลฯ
- 3) ขยายบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขให้เป็นกำลังสำคัญของชุมชนในการส่งเสริมสุขภาพของคนในชุมชน
- 4) จัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีฟรีสำหรับกลุ่มเสี่ยง เช่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ
- 5) ส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้ และสร้างทัศนคติที่ถูกต้องแก่ประชาชนให้รู้จักการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค ตลอดจนการดูแลรักษาเบื้องต้น

2.2 การป้องกันและควบคุมโรค

- 1) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่จะเกิดขึ้นในชุมชน
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการ “อำเภอควบคุมโรคเข้มแข็งแบบยั่งยืน” โดยเน้นให้ประชาชนในพื้นที่มีบทบาทในการแก้ไขปัญหา

2.3 การรักษาพยาบาล

- 1) พัฒนาการให้บริการของโรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มแพทย์ที่ปรึกษา แพทย์ทั่วไป แพทย์เฉพาะด้าน และ พยาบาลวิชาชีพ
- 2) เปิดคลินิกนอกเวลาในโรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตให้บริการผู้ป่วยนอกเวลาราชการ
- 3) สนับสนุนให้มีบริการตรวจสุขภาพแก่คู่สมรสก่อนแต่งงาน ก่อนมีบุตรและสตรีที่อยู่ ในระหว่างตั้งครรภ์
- 4) จัดระบบบริการแม่และเด็กในโรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตให้ได้มาตรฐานตามกระบวนการคุณภาพ ตั้งแต่ระยะตั้งครรภ์ คลอด หลังคลอด การเลี้ยงดูบุตรอายุ 0-5 ปี

5) สนับสนุนให้ประชาชนมีหลักประกันด้านสุขภาพทั่วถึง โดยเน้นขยายความครอบคลุมไปสู่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย

2.4 การฟื้นฟูสภาพ

- 1) ปรับปรุงระบบการให้บริการในโครงการ “Phuket Care” แพทย์พยาบาลเยี่ยมบ้าน” ให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2) ร่วมจัดตั้งและสนับสนุนให้กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์จัดหาอุปกรณ์การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ให้แก่ผู้พิการ ผู้ป่วยสูงอายุ
- 3) จัดอบรมเพิ่มความรู้เชิงปฏิบัติการให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.) เพื่อเพิ่มศักยภาพและเสริมสร้างจิตอาสาให้เป็นกำลังสำคัญของชุมชนในการดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ
- 4) สนับสนุนการบูรณาการกิจกรรมของเครือข่ายด้านสุขภาพต่างๆ

3. นโยบายด้านการศึกษา

3.1 การศึกษาระดับจังหวัด

- 1) สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพด้านการจัดการการศึกษาของโรงเรียนทั่วทั้งจังหวัด ภูเก็ตให้ได้มาตรฐานเท่าเทียมกัน เช่น จัดให้มีครูอัตราจ้างสำหรับโรงเรียนที่ขาดแคลนครู เพื่อให้นักเรียนได้เรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน
- 2) สนับสนุนผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ให้ได้รับการพัฒนาเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
- 3) สนับสนุนให้โรงเรียนในจังหวัดภูเก็ตเป็นโรงเรียนส่งเสริมคุณธรรม
- 4) สนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาจากทุกภาคส่วน ทั้งโรงเรียนในสังกัด อบจ.ภูเก็ต เทศบาลและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- 5) ให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งจังหวัด ได้รับการแนะแนว และการติวเข้ม จากคณาจารย์ในสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย
- 6) สนับสนุนเยาวชนภูเก็ตที่ด้อยโอกาสให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม โดยมอบทุนการศึกษาระดับ ปวส. และปริญญาตรี เพื่อช่วยเหลือครอบครัว

3.2 การศึกษาของ อบจ.ภูเก็ต

- 1) จัดการศึกษาให้เด็กปฐมวัย มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์สติปัญญา และคุณธรรม ให้มีความพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในระดับที่สูงขึ้น
- 2) พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)
- 3) ขยายการเรียนการสอนภาษา โดยเจ้าของภาษาเพื่อเพิ่มทักษะภาษาต่างประเทศทุกโรงเรียนในสังกัด

- 4) จัดให้มีอาคารสถานที่ แหล่งเรียนรู้และทรัพยากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอและใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 5) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน
- 6) นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาตนเองตามศักยภาพอย่างต่อเนื่อง ได้แสดงออกถึงความสามารถพิเศษตามศักยภาพของตน เพื่อความเป็นเลิศทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ
- 7) จัดให้มีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพ มีวิทยฐานะสูงขึ้น มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 8) เพิ่มทักษะและศักยภาพครูไทยในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 9) ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีจิตอาสา เป็นคนดีของสังคม

4. นโยบายด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- 1) สนับสนุนการพัฒนา พื้นฟูบูรณะแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของจังหวัด
- 2) สร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพของ Life Guard
- 3) ส่งเสริมการตลาดเชิงรุกทั้งในและต่างประเทศเพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว
- 4) ส่งเสริมด้านการลงทุนและพาณิชย์กรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยว
- 5) ส่งเสริมการท่องเที่ยวทั่วทั้งจังหวัด โดยสร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยว ด้วยการจัดกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อเพิ่มคุณค่าและกระตุ้นตลาด
- 6) ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน
- 7) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับมาตรฐานด้านการบริการ
- 8) ส่งเสริมสนับสนุนการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
- 9) พัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเมือง เพื่อกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวให้ทั่วถึง
- 10) พัฒนาประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต และการพัฒนาระบบการจองห้องพักโรงแรมเพื่อเพิ่มรายได้
- 11) สนับสนุนการเพิ่มคุณค่าย่านสำคัญทางประวัติศาสตร์และการอนุรักษ์อาคารเก่าที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดภูเก็ต
- 12) ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีของจังหวัดภูเก็ต
- 13) พัฒนาศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและเป็นปัจจัยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต
- 14) จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยว ศูนย์กีฬาและนันทนาการแห่งใหม่ ๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว การเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และการพักผ่อนหย่อนใจของนักท่องเที่ยวและประชาชน

5. นโยบายด้านคุณภาพชีวิต

5.1 การจัดสวัสดิการผู้พิการ ผู้ป่วยเรื้อรัง และผู้ด้อยโอกาส

- 1) สนับสนุนส่งเสริมการดูแลและจัดสวัสดิการแก่ คนพิการ และผู้ป่วยเรื้อรัง เพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2) สนับสนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส

5.2 การส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

- 1) จัดตั้งศูนย์บริการผู้สูงอายุแบบครบวงจร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสวัสดิการผู้สูงอายุ
- 2) สนับสนุนให้ผู้สูงอายุร่วมเป็นพลังในการขับเคลื่อนสังคมภายใต้หลักคิดว่า ผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์สูง ควรให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาประเทศ

5.3 ด้านศาสนา

- 1) สนับสนุนการสร้างศูนย์อบรมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เยาวชนและประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรมตามหลักศาสนา
- 2) สนับสนุนการเรียนรู้ตามหลักธรรมของศาสนา เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนและประชาชนได้เรียนรู้และปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

5.4 การป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย

- 1) จัดตั้งศูนย์ป้องกันยาเสพติด เพื่อประสานการดำเนินงานและสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- 2) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการบำบัดและรักษาผู้ติดยาเสพติด เพื่อช่วยเหลือให้สังคมปลอดภัยจากยาเสพติด
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองท้องถิ่น และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 4) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมตำรวจบ้าน ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการรักษาความสงบเรียบร้อย และการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน
- 5) ส่งเสริมสนับสนุนการใช้กล้องวงจรปิด CCTV ในการรักษาความปลอดภัย และการแก้ไขปัญหาการจราจรในภาพรวมของจังหวัด

5.5 การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ

- 1) ร่วมกับสถาบันการศึกษาจัดการศึกษาอบรมและการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการพัฒนารายได้ของประชาชน

2) ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถพัฒนาอาชีพ พัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มคุณค่าของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น วิสาหกิจชุมชน เพื่อเพิ่มรายได้และพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน โดยร่วมมือกับหอการค้า และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.6 ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

1) สืบสานคุณค่าของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ดำรงอยู่กับจังหวัดภูเก็ต

2) เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของหมู่บ้านชุมชน ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของชุมชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5.7 การกีฬาและนันทนาการ

1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กเยาวชนและประชาชนได้มีสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา อย่างเพียงพอและทั่วถึง เพื่อเป็นพื้นฐานของการพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันระดับจังหวัดและเพื่อยกระดับสู่สากล

2) สร้างศูนย์กีฬาในร่ม เพื่อส่งเสริมการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ และให้เยาวชนและประชาชนมีสถานที่ในการออกกำลังกาย

3) ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างพื้นที่สีเขียวและสวนสุขภาพ เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของประชาชนในจังหวัด

4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนได้มีสถานที่และโอกาสในการเล่นกีฬาเพื่อปลดปล่อยเสพติด

6. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

6.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

1) แก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่มีการร้องขอ

2) ก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ให้มีความเพียงพอ สามารถรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและสังคม

3) ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้าง ปรับปรุง และขยาย ถนน ทางระบายน้ำ เพื่อลดปัญหาการติดขัดของการจราจร

4) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาบริเวณพื้นที่ที่เกิดปัญหาน้ำท่วม

5) ส่งเสริม สนับสนุน การก่อสร้างปรับปรุง สะพาน ท่าเทียบเรือและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

6.2 ด้านสาธารณูปโภค

1) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยการพัฒนาคล่องระบายน้ำสายหลักให้เป็นคลองสวยน้ำใส เพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้มีน้ำสะอาดเพียงพอกับความต้องการ

2) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบประปา ที่มีประสิทธิภาพ มีน้ำประปาสำหรับให้บริการประชาชนและบรรเทาการขาดแคลนน้ำในช่วงหน้าแล้ง

3) จัดให้มีแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคตามโครงการ 1 แหล่งน้ำ 1 ตำบล เพื่อบริการประชาชนในท้องถิ่น

6.3 ด้านสาธารณูปการ

ส่งเสริมการพัฒนาระบบไฟฟ้าสาธารณะและแสงสว่างในชุมชนและจุดอันตราย เพื่อลดอุบัติเหตุและเพิ่มความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว

6.4 ระบบขนส่งมวลชน

1) พัฒนาระบบขนส่งมวลชน เพื่อรองรับการคมนาคมภายในจังหวัดให้มีคุณภาพสามารถลดการแออัดของจราจรและลดอุบัติเหตุ

2) บริการรถโดยสารประจำทาง (รถโพถ้อง) ฟรีแก่ นักเรียน นักศึกษา เพื่อลดปัญหาการจราจรแออัด

7. นโยบายด้านพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

7.1 การบริการประชาชน

- 1) พัฒนาช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน และนักท่องเที่ยว
- 2) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวได้ใช้บริการสืบค้นข้อมูล ข่าวสาร เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ
- 3) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ

7.2 การพัฒนาองค์กร

- 1) พัฒนาเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในด้านบริการและข่าวสารแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว
- 2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
- 3) จัดทำฐานข้อมูลในการพัฒนา โดยสร้างความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7.3 การพัฒนาบุคลากร

พัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้กับบุคลากรของท้องถิ่นและประชาชนในจังหวัด เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมออนไลน์

8. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.1 ด้านการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 1) ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรเครือข่ายชุมชน ร่วมกันปลูกป่า เพื่อคืนความสมบูรณ์ให้กับผืนป่าตามแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
- 2) ส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชน มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3) สนับสนุนการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมตามเส้นทางคมนาคมรอบเมืองภูเก็ตให้มีความสะอาดสวยงาม

8.2 การป้องกันและบำบัดมลพิษสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและบำบัดมลพิษสิ่งแวดล้อมอย่างถูกวิธี โดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

8.3 การจัดการขยะมูลฝอย

ส่งเสริมสนับสนุนให้มีระบบการกำจัดขยะมูลฝอย ระบบการคัดแยกและลดปริมาณขยะแบบครบวงจร การสร้างโรงผลิตปุ๋ยอินทรีย์ การแปรรูปขยะให้เกิดประโยชน์

8.4 การรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริมสนับสนุนการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเล ด้วยปะการังเทียมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศน์ ตามแนวทางพระราชเสาวนีย์ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

3.1.5 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

1. ตาม พรบ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2546 มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขต อบจ. ดังต่อไปนี้ (มาตรา 45)
 - (1) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
 - (2) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
 - (3) สนับสนุนสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
 - (4) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
 - (5) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
 - (6) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตาม พรบ.ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายในเขตสภาพตำบล
 - (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (7 ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - (8) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
 - (9) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2. ตามกฎกระทรวง(พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ.ศ. ๒๕๔๐

ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

- (๑) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (๒) กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๓) บำบัดน้ำเสีย
- (๔) บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) วางผังเมือง
- (๖) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วย

ทางหลวง

- (๗) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ
- (๘) จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ และตลาด
- (๙) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๑๐) รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๑๑) จัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา

ท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๑๒) จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษา สถานพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะและสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมสำหรับราษฎร

- (๑๓) จัดให้มีการสังคมสงเคราะห์และการสาธารณสุข
- (๑๔) ป้องกันและบำบัดรักษาโรค
- (๑๕) จัดตั้งและการบำรุงสถานพยาบาล
- (๑๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๗) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ
- (๑๘) กิจการที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วน

จังหวัด

3. ตามพรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ตามมาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน ท้องถิ่น ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

2. การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
3. การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
4. การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 6. การจัดการศึกษา
 7. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 8. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
 9. การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
 10. การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
 11. การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
 12. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
 13. การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
 14. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
 15. การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
 16. การสร้างและบำรุงทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
 17. การจัดตั้งและการดูแลตลาดกลาง
 18. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
 19. การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
 20. การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
 21. การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
 22. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 23. การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
 24. จัดทำกิจกรรมไดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
 25. สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
 26. การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
 27. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
 28. จัดทำกิจกรรมอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
 29. กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
4. ตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ข้อ 1** ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

(1) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(2) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวมและไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง

(3) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป

ข้อ 2 ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ คือ

(1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนจังหวัด โดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดเพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสมดุลและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

(2) การก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ หรือมีการเกี่ยวเนื่องกันหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนงานโครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(3) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(4) การส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรมของจังหวัด

(5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดโดยเฉพะอย่างยิ่งการทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(6) ให้บริการด้านเทคนิควิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากร แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(7) ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมถ่ายโอนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด “มีหน้าที่ที่ต้องทำ”

ข้อ 3 การให้การสนับสนุนแก่ประชาคม องค์กรประชาชน ควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริมความสามารถดำเนินการ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิดร่วมทำร่วมรับผลประโยชน์ โดยไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของ หรือการเข้าไปดำเนินการแทน

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.2.1 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคม

จากรายงานสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่น ปี 2554 ที่จัดทำโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและ

ความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นปัญหาเชิงประเด็นสังคมใน 6 ด้าน โดยจำแนกระดับความมาก-น้อย ตามตาราง

ปัญหาเชิงประเด็นสังคม	จำนวนหน่วย	ร้อยละ
ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม	8,243	51
ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย	2,040	13
ปัญหาด้านการศึกษา	698	4
ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้	3,254	20
ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	1,405	9
ปัญหาด้านวัฒนธรรมและจริยธรรม	505	3
รวม	16,145	100.00

ทั้งนี้ สามารถแจกแจงปัญหาสำคัญทางสังคมในแต่ละด้านได้ ดังนี้

1. ด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญ ประกอบด้วย
 - คริวเรือนที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เช่น อาศัยอยู่ในพื้นที่สาธารณะ ที่ราชพัสดุภายในบริเวณวัด ที่เช่า เป็นต้น จำนวน 5,277 คริวเรือน หรือคิดเป็นร้อยละ 64.02
 - ครอบครัวที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติในระดับที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม และสมควรได้รับความช่วยเหลือ จำนวน 2,336 คริวเรือน หรือคิดเป็นร้อยละ 28.09
2. ด้านการมีงานทำและรายได้ มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญ ประกอบด้วย
 - ประชาชนที่มีรายได้น้อยที่มีหนี้สินและมีปัญหาในการส่งใช้เงินกู้ยืม และสมควรได้รับความช่วยเหลือ จำนวน 1,847 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 56.76
 - ประชาชนที่มีรายได้น้อยขาดแคลนทุนประกอบอาชีพเพื่อยังชีพ และสมควรได้รับความช่วยเหลือ จำนวน 1,092 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 33.56
3. ด้านสุขภาพอนามัย มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญ ประกอบด้วย
 - ประชาชนที่เสียชีวิตในรอบปีจากโรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคความดัน เป็นต้น จำนวน 583 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 28.58
 - ประชาชนที่ติดสารเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า ยาอี สารระเหย กัญชา เป็นต้น จำนวน 525 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.74
 - ประชาชนที่ติดโรคระบาดในรอบปี เช่น โรคไข้เลือดออก โรคคหิวาตกโรค โรคไข้หวัดนก โรคฉี่หนู เป็นต้น จำนวน 428 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20.98

4. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญ ประกอบด้วย

- ประชาชนที่ได้รับอุบัติเหตุจากยานพาหนะในรอบปีที่ผ่านมา จำนวน 568 คน หรือ คิดเป็น ร้อยละ 40.43
- ประชาชนถูกลักทรัพย์/ชิงทรัพย์/ถูกทำลายทรัพย์สิน/ถูกทำร้ายทางร่างกายในรอบปีที่ผ่านมา จำนวน 449 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 31.95
- ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในรอบปี (ทั้งภัยที่เกิดจาก ธรรมชาติและมนุษย์) จำนวน 295 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 21.00

5. ด้านการศึกษา มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญประกอบด้วย

- เยาวชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีการศึกษาสายอาชีพแล้ว ไม่มีงานทำในรอบ 1 ปี ที่จบการศึกษา จำนวน 517 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 74.07
- คนที่จบการศึกษาชั้นประถม แต่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ จำนวน 102 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 14.61

นอกจากนี้ ในรายงานสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่น ปี 2554 ฉบับดังกล่าว ยังได้สะท้อนปัญหาเชิงกลุ่มเป้าหมายที่ควรได้รับการพัฒนา โดยจำแนกระดับความมาก-น้อยของปัญหาตามกลุ่มเป้าหมาย ดังตาราง

สังคมเชิงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องได้รับการพัฒนา	จำนวนหน่วย	ร้อยละ
ปัญหาเด็กและเยาวชน (อายุ 0 - 25 ปี)	2,089	15
ปัญหาครอบครัว	836	6
ปัญหาสตรี (อายุ 25 ปีขึ้นไป - 60 ปี)	347	2
ปัญหาผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)	1,842	13
ปัญหาคนพิการ	2,498	18
ปัญหาแรงงาน	6,501	46
รวม	14,113	100.00

ทั้งนี้ สามารถแจกแจงประเด็นการพัฒนาที่สำคัญทางสังคมในแต่ละกลุ่มเป้าหมายได้ ดังนี้

1. ปัญหาแรงงาน มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญประกอบด้วย
 - ปัญหาครอบครัวแรงงานต่างด้าวในท้องถิ่น จำนวน 1,435 ครอบครัว หรือคิดเป็นร้อยละ 22.07
 - ปัญหาแรงงานต่างด้าวในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้รับการจดทะเบียน จำนวน 1,224 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.83

- ปัญหาแรงงานไทยที่อพยพมาจากต่างถิ่น จำนวน 1,600 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.07
- 2. ปัญหาคนพิการ มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญประกอบด้วย
 - ปัญหาคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว จำนวน 1,198 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 47.96
- 3. ปัญหาเด็กและเยาวชน มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญประกอบด้วย
 - ปัญหาเด็กกำพร้า เด็กขาดผู้อุปการะและเด็กถูกทอดทิ้ง จำนวน 782 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 37.44
 - ปัญหาเยาวชนในครอบครัวยากจนที่ไม่มีทุนการศึกษาต่อ จำนวน 580 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 27.76
 - ปัญหาเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและพบเห็นได้ในที่สาธารณะ จำนวน 207 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 9.91
- 4. ปัญหาผู้สูงอายุ มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญประกอบด้วย
 - ปัญหาผู้สูงอายุไม่สามารถเข้าถึงบริการ/กิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ รวมทั้งช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และสมควรได้รับความช่วยเหลือ จำนวน 548 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 41.13
 - ปัญหาผู้สูงอายุที่ยากจนและมีภาระต้องเลี้ยงดูบุตรหลาน จำนวน 593 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.19
 - ปัญหาผู้สูงอายุที่ยังไม่ได้ไปแจ้งจดทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพได้ตามกำหนด จำนวน 539 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 29.26
- 5. ปัญหาครอบครัว มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญประกอบด้วย
 - ปัญหาครอบครัวที่มีหัวหน้าครอบครัวประพฤติตัวไม่เหมาะสม จำนวน 316 ครอบครัว หรือคิดเป็นร้อยละ 37.80
 - ปัญหาครอบครัวหย่าร้าง (เลิกกัน/ไม่อยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยา) จำนวน 310 ครอบครัว หรือคิดเป็นร้อยละ 37.08
 - ปัญหาครอบครัวที่ไม่เลี้ยงดูบุตรตามที่เหมาะสม จำนวน 150 ครอบครัว หรือคิดเป็นร้อยละ 17.94
- 6. ปัญหาสตรี มีประเด็นปัญหาจากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ที่ควรให้ความสำคัญประกอบด้วย
 - ปัญหาสตรีหม้ายที่ต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง จำนวน 316 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 90.78

ทั้งนี้ เมื่อรวมกับผลการศึกษา วิเคราะห์แผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ แผนพัฒนาชุมชน ประกอบ ทำให้สามารถระบุเพิ่มเติมถึงสถานการณ์ทางสังคม ที่เป็นลักษณะเชิงปัญหาและความต้องการของประชาชนในรายละเอียดเชิงพื้นที่ได้ ดังนี้

ประเด็นปัญหาในพื้นที่อำเภอเมือง

1. ด้านเศรษฐกิจ

- ไม่มีอาชีพเสริม ไม่มีที่อยู่อาศัย/ที่ทำกินเป็นของตนเอง หนี้สินครัวเรือน

- คนภายในหมู่บ้านไม่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- ขาดเงินทุนหมุนเวียนกลุ่มออมทรัพย์ เกษตรกรขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพปลูกผักสวนครัว
- ปัญหาการว่างงานของกลุ่มสตรี

2. ด้านสังคม

• ประชาชนขาดความรู้ด้านสุขอนามัย ปัญหาสุขภาพร่างกายและจิตใจ ขาดสถานที่ออกกำลังกาย แหล่งเรียนรู้ใกล้ตัวมีน้อย

- ปัญหากลุ่มเด็กวัยรุ่น มั่วสุมยาเสพติด เยาวชนไม่มีกิจกรรมส่งเสริมที่เป็นประโยชน์ต่อเนื้อ
- ไม่มีอาคารเอนกประสงค์ ศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเพียงพอ
- การจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ในชุมชนไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง
- การเพิ่มจำนวนของแรงงานต่างถิ่น / แรงงานต่างด้าวอย่างรวดเร็ว
- การกำจัดและการป้องกันสัตว์จรจัด สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคในชุมชนไม่ทั่วถึง
- ประชาชนยังขาดคุณธรรมจริยธรรมด้านศาสนา ขาดการส่งเสริมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี

วัฒนธรรมของหมู่บ้านอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

- ปัญหาหลักขโมย

3. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อม

• สภาพภูมิทัศน์ถนนสองข้างทางที่ไปแหล่งท่องเที่ยวไม่สวยงาม ปัญหาป้ายโฆษณาเคลื่อนกลาด ขวางทางจราจรและทำลายภูมิทัศน์ ปัญหาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน

- อุบัติเหตุจราจร ความไม่เพียงพอของระบบสัญญาณไฟจราจร การจราจรติดขัด
- น้ำประปาไม่เพียงพอและทั่วถึง คุ้ระบายน้ำตันเขินและไม่ได้ระดับ น้ำเสีย น้ำท่วมในบางพื้นที่ ดิน

ถล่ม

- ปัญหาขยะมีปริมาณมาก ส่งกลิ่นเหม็นรบกวน
- ปัญหาการทำลาย/ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4. ด้านการบริหารเมือง

• คริวเรือนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อประโยชน์ของชุมชนและขาดการ สร้างการเรียนรู้และความสามารถในการจัดการของชุมชน

ประเด็นปัญหาในพื้นที่อำเภอถลาง

1. ด้านเศรษฐกิจ

- ขาดการส่งเสริมอาชีพที่มั่นคง ยั่งยืน มีความแตกต่างของระดับรายได้

2. ด้านสังคม

• ยังขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษา สื่ออุปกรณ์การศึกษา ปัญหาด้านมาตรฐานของอาหารใน โรงเรียน ศูนย์เด็กเล็กก่อนวัยเรียนไม่เพียงพอ

- ไม่มีศูนย์เรียนรู้ชุมชนทางการท่องเที่ยว ศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรที่สมบูรณ์
- ปัญหายาเสพติด
- ครอบครัวแตกแยก

- การดูแลผู้สูงอายุและคนพิการยังไม่ทั่วถึง ยังขาดอุปกรณ์กีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ
 - แรงงานต่างด้าว/ประชากรแฝง
3. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อม
- การซ่อมบำรุงถนนมีความล่าช้า ถนนบางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน การจราจรที่รวดเร็วเกินไป ปัญหาที่จอดรถในแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีสะพานลอยในบริเวณชุมชน
 - ไม่มีไฟฟ้าใช้ ไม่มีการใช้พลังงานทดแทน ปัญหาสุขาภิบาลชุมชน น้ำอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ
 - การบุกรุกแหล่งน้ำสาธารณะ คลองตื้นเขิน ขยะ น้ำเสียเพิ่มขึ้น มลภาวะทางเสียง
 - การบุกรุกป่าชายเลน/ชายหาด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายเกษตรกรรมไม่มีที่ดินเพื่อการเกษตร จากการขยายตัวของหมู่บ้านจัดสรร
 - ขาดการจัดการด้านสาธารณสุข ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4. ด้านการบริหารเมือง
- ขาดการประสานงานของผู้นำท้องถิ่น ประชาชนต่างคนต่างอยู่ ขาดการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกรักบ้านเกิด

ประเด็นปัญหาในพื้นที่อำเภอเกาะกู่

1. ด้านเศรษฐกิจ
- ปัญหาค่าครองชีพ ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว
 - ขาดสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ปัญหาการขนส่งและจัดจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร
2. ด้านสังคม
- ปัญหายาเสพติด ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรหลาน การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของเยาวชน-วัยรุ่น การตั้งครุฑของวัยรุ่น
 - ยังขาดพฤติกรรมสุขภาพที่ดี ยังขาดสถานที่ออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ขาดสถานที่กิจกรรมของคนในชุมชน ปัญหาโรคติดต่อ เช่น ไข้เลือดออก อุจจาระร่วง เอ็ดส์
 - ปัญหาสัตว์จรจัด สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค
 - ประชากรแฝง แรงงานต่างด้าว
 - ผู้ด้อยโอกาส/ผู้สูงอายุขาดการรวมกลุ่ม และบางส่วนที่ต้องการทำงาน ไม่มีงานทำ
3. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อม
- ถนนชำรุด ปัญหาวินัยจราจร อุบัติเหตุทางจราจร การจอดรถกีดขวางช่องทางจราจร
 - คุระบายน้ำอุดตัน น้ำท่วมขังในบางพื้นที่ น้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคไม่สะอาด ไม่เพียงพอ ขยะตกค้าง มลพิษทางกลิ่นจากปศุสัตว์ ปัญหาฝุ่นควัน
 - ความไม่เพียงพอของระบบไฟฟ้า แสงสว่าง
 - ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4. ด้านการบริหารเมือง
- การได้รับข้อมูลข่าวสารของประชาชนที่ยังไม่ทั่วถึง
 - ปัญหาการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน สมาชิกไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากภาระงานชุมชนและหน่วยงานในชุมชนยังไม่ได้ร่วมมือกันอย่างดี

3.2.2 การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์ในทุกด้านการพัฒนาโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งจะต้องทำการวิเคราะห์หา จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของการพัฒนาดังผลการวิเคราะห์ซึ่งจะได้นำเสนอเป็นรายประเด็นนโยบาย รวม 8 ประเด็น ดังนี้-

(1.) การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

จุดแข็ง

1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสาธารณสุข
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีโรงพยาบาลเป็นของตนเอง

จุดอ่อน

1. บุคลากรซึ่งปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีไม่เพียงพอ

โอกาส

1. มีสถานพยาบาลทุกระดับ และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล
2. เครือข่ายบริการด้านสาธารณสุขทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน
3. ประชาชนให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย

อุปสรรค

1. จังหวัดภูเก็ตมีการเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างด้าว ทำให้มีปัญหาเรื่องโรคติดต่อ
2. ระบบคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่ดีพอ
3. กฎหมาย ระเบียบไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานโรงพยาบาลของ อบจ.

(2.) การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

จุดแข็ง

1. จังหวัดภูเก็ตมีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย มีธรรมชาติที่สวยงาม และมีชื่อเสียงระดับโลก
2. มีวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
3. จังหวัดภูเก็ตมีความพร้อมด้านสถานที่พักและมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐานรองรับนักท่องเที่ยว

จุดอ่อน

1. บุคลากรที่ปฏิบัติงานการท่องเที่ยวยังขาดทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ
2. ผู้ให้บริการท่องเที่ยวยังเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในการคิดค่าบริการที่แพงเกินควร
3. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติขาดการดูแลรักษาและไม่ได้รับการปรับปรุงที่ดี
4. ปัญหาการขาดแคลนน้ำในการรองรับภารกิจด้านการท่องเที่ยว

โอกาส

1. จังหวัดภูเก็ตมีสายการบินต้นทุนต่ำให้บริการทำให้การเดินทางมาจังหวัดภูเก็ตมีค่าใช้จ่ายที่ถูกลง
2. ผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการจัดการท่องเที่ยว
3. มีการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง
4. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ช่วยเสริมตลาดการท่องเที่ยว

อุปสรรค

1. จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในเขตมรสุม ทำให้ในช่วงฤดูมรสุมจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง
2. ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
3. สถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายด้านอุปโภค บริโภค ที่สูงขึ้น
4. เกิดภัยพิบัติ เช่น สึนามิ อุทกภัย แผ่นดินไหว
5. ปัญหาการติดขัดของการจราจร

(3.) การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านการศึกษา**จุดแข็ง**

1. ผู้บริหารให้ความสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาด้านการศึกษา
2. มีห้องสมุดสี่มุมเมืองเป็นตัวช่วยส่งเสริมการศึกษา
3. ชุมชนและท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง และให้ความร่วมมือสนับสนุนด้านการศึกษา

จุดอ่อน

1. การนิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการศึกษายังไม่ต่อเนื่อง
2. บุคลากรครูและบุคลากรสนับสนุนด้านศึกษามีไม่เพียงพอต่อภารกิจ
3. อาคารสถานที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

โอกาส

1. มีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทุกระดับการศึกษา
2. ประชาชนให้ความสนใจและยอมรับคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

อุปสรรค

1. การถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณีไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ชุมชนและสังคมใกล้โรงเรียน มีแหล่งอบายมุข ทำให้นักเรียนเกิดความเสียดสีที่ชักนำไปสู่ทางไม่ดี

(4.) การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

จุดแข็ง

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีสถานที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สนามกีฬา สระว่ายน้ำ ศูนย์บริการผู้สูงอายุ เป็นต้น
2. ประชาชนมีการรวมเป็นกลุ่มอาชีพที่เข้มแข็ง

จุดอ่อน

1. ขาดการบูรณาการข้อมูลพื้นฐาน ด้านปัญหา ความต้องการของประชาชน
2. สินค้าที่ผลิตได้มีศูนย์จำหน่ายรองรับไม่เพียงพอ

โอกาส

1. จังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้จากทั่วโลกทำให้มีช่องทางในการจำหน่ายสินค้ามากขึ้น
2. ประชาชนมีความสมานฉันท์ไม่มีความแตกแยกในการนับถือศาสนา
3. ประชาชนให้ความสำคัญด้านการดูแลคุณภาพชีวิต

อุปสรรค

1. มีการจ้างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายทำให้เกิดปัญหาด้านต่างๆ
2. ปัญหายาเสพติด ประชากรแฝง

(5.) การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง

1. จังหวัดภูเก็ตมีการคมนาคมที่สะดวก ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีเครื่องจักรกลพร้อมที่จะดำเนินงาน

จุดอ่อน

1. การทำงานของภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการบูรณาการเท่าที่ควร
2. ปัญหาแหล่งน้ำดิบ หรือชุมชนเหมืองเก่าส่วนใหญ่เป็นของเอกชนและรัฐ ขาดการประสานงานที่ดี ทำให้การนำน้ำดังกล่าวมาใช้ไม่ได้

โอกาส

1. จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก ทำให้ได้รับความสนใจจากหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
2. จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดเล็ก ทำให้การบริการโครงสร้างพื้นฐานสามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทุกพื้นที่

อุปสรรค

1. ภารกิจที่ถ่ายโอนจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(6.) การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง

1. จังหวัดภูเก็ตมีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลที่สวยงาม
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีอุปกรณ์เครื่องจักรกลพร้อมที่จะดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างทางกายภาพ และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

จุดอ่อน

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตยังขาดแคลนเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีความรู้ความชำนาญด้านสิ่งแวดล้อม
2. ขาดบูรณาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนภูมิภาค

โอกาส

1. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจและเป็นกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการรณรงค์กันตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ประเทศ และระดับโลก
2. มีเครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมภูเก็ต

อุปสรรค

1. การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
2. ที่ดินในจังหวัดภูเก็ตมีราคาสูง ทำให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมมีความยากยิ่งขึ้น
3. ประชากรในจังหวัดภูเก็ตบางส่วน ไม่ให้ความสำคัญและขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(7.) การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

จุดแข็ง

1. ภายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีระบบโครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เพียงพอ
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีอุปกรณ์และระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการปฏิบัติงานที่เพียงพอ

จุดอ่อน

1. บุคลากรบางส่วน ยังไม่คุ้นเคยกับการปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่

โอกาส

1. มีสถาบันที่ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ เช่น องค์กรมหาชน (SIPA) เป็นต้น

อุปสรรค

1. ระเบียบกฎหมายในการปฏิบัติราชการยังไม่รองรับกระบวนการสั่งงานด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

(8.) การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง

จุดแข็ง

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีความสามารถในการบริหารภายใต้กรอบการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีงบประมาณเพียงพอต่อการบริหารงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านต่างๆ
3. ผู้บริหารได้เน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วม โดยยึดหลักคิดการทำงานเชิงยุทธศาสตร์

จุดอ่อน

1. สถานที่ปฏิบัติงานและสถานที่ให้บริการประชาชนมีความคับแคบ ไม่เพียงพอต่อการบริการประชาชน และจำนวนบุคลากรที่เพิ่มขึ้น
2. บุคลากรที่บรรจุใหม่ยังขาดทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

โอกาส

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการท้องถิ่น
2. มีการบูรณาการการปฏิบัติงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ต
3. ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

อุปสรรค

1. การถ่ายโอนภารกิจตามแผนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ชัดเจนในหลายภารกิจ และการจัดสรรรายได้ยังไม่เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่กำหนด
2. มีประชากรแฝงจำนวนมาก ทำให้การวางแผนพัฒนาด้านอื่นๆ ขาดข้อมูลที่ชัดเจน
3. พื้นที่การดำเนินงานของ อบจ. ซ้ำซ้อนกับท้องถิ่นอื่น
4. การจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางไม่ได้สัดส่วนตรงกับข้อมูลจำนวนประชากรที่มีอยู่จริง เนื่องจากมีประชากรแฝงจำนวนมาก